

Tematisk bedömning om risk- och solvensbedömningarna 2022

Innehåll

1	Syfte och sammanfattning	2
1.1	Inledning	2
1.2	Syfte	2
1.3	Sammanfattning	3
2	Iakttagelser per sektor i rapporten	6
2.1	Beskrivningen av riskprofilen i tillsynsobjekten med tanke på verksamhetens kontinuitet	6
2.2	Riskidentifiering	6
2.3	Riskbedömning	7
2.4	Riskreducering	7
2.5	Investeringsstrategi	8
2.6	ALM-strategin och risker	9
2.7	Noggrannare beskrivning av investeringsriskerna	10
2.8	Hantering av likviditetsrisken	10
2.9	Stresstestning	11
2.10	Risker som står utanför solvensberäkningen	13
2.11	Beaktandet av klimat- och hållbarhetsrisker	13
3	Att beakta i tillsynen	14

1 Syfte och sammanfattning

1.1 Inledning

I sitt tillsynsmeddelande¹ (3.11.2021) påminde Finansinspektionen tillsynsobjekten om den egna risk- och solvensbedömningens (own risk and solvency assessment, Orsa) betydelse och tillsynsmyndighetens förväntningar angående den.

Försäkringsanstaltens egen riskbedömning ska fungera som ett viktigt verktyg för styrning av försäkringsanstaltens verksamhet och strategiska planering, och på så sätt är den ett väsentligt verktyg för styrelsen. Särskild uppmärksamhet ska således fästas vid att riskbedömningen är begriplig och tydlig, så att högsta ledningen och styrelsen på bästa sätt kan göra de väsentliga val som gäller risknivån. Viktigt är också att riskbedömningen faktiskt skraddarsyttis för försäkringsanstaltens riskprofil.

1.2 Syfte

I försäkringsanstalternas verksamhet är riskerna förknippade med investeringstillgångarna de mest centrala riskkällorna, och med anledning av det är det viktigt att risk- och solvensbedömningarnas kvalitet, i synnerhet vad gäller investeringsrisker, regelbundet säkerställs på tillsynsmyndighetens initiativ.

I den tematiska bedömningen behandlades risk- och solvensbedömningarna (Own risk and solvency assessment) i liv- och skadeförsäkringsbolag, arbetspensionsförsäkringsbolag, Keva samt i pensionsstiftelser och pensionskassor som har över en miljard euro i investeringstillgångar vad gäller identifiering av investeringsriskerna och riskhanteringsmetoderna². För alla ovan nämnda tillsynsobjekt används nedan försäkringsanstalt.

Som material i den tematiska bedömningen användes försäkringsanstalternas risk- och solvensbedömningar samt annat material som försäkringsanstalternas regelbundet lämnar in till Finansinspektionen. I annat material ingår pensionsanstalternas investeringsplaner och liv- och skadeförsäkringsbolagens RSR-rapporter (regelbunden tillsynsrapport, regulatory supervisory report). Detta material kallas här som helhet riskbedömning.

Bestämmelser och riktlinjer om upprättandet av en risk- och solvensbedömning i liv- och skadeförsäkringsbolagen finns i försäkringsbolagslagen (implementerar Solvens II-direktivet) samt i Eiopas riktlinjer och ställningstaganden. Bestämmelser och riktlinjer som gäller upprättandet av en risk- och solvensbedömning i pensionsanstalter finns i lagen om Keva, lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, lagen om sjömanspensioner, lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor samt i motiveringarna i regeringens propositioner till lagförslagen i fråga.

¹ <https://www.finanssivalvonta.fi/sv/press--publicerat/tillsynsmeddelanden/2021/beaktande-av-hallbarhetsriskerna-i-tillsynen-over-forsakringsbolagen-andringar-i-regleringen-och-tillsynsmyndigheternas-forvantningar/>

² Liv- och skadeförsäkringsbolagens ansvarsskuld granskades endast med tanke på ränterisken i hela balansräkningen.

I regleringen om en risk- och solvensbedömning i pensionsanstalter förutsätts en riskbedömning, där de väsentliga riskernas inverkan på verksamheten samt riskhanteringsåtgärderna bedöms. Upprättandet av en riskbedömning i liv- och skadeförsäkringsbolag är noggrannare reglerad. I den tematiska bedömningen har även kvaliteten på pensionsanstaltens riskbedömningar i tillämpliga delar utvärderats gentemot de noggrannare bestämmelserna och riktlinjerna för skade- och livförsäkringsbolag.

Den tematiska bedömningen behandlar uppläggnings- och investeringsverksamheten och riskhanteringen. Riskbedömningen täckte följande ämnesområden: riskprofil, riskidentifiering, risk- och väsentlighetsbedömning samt riskreducering, investeringsstrategi, ALM-strategier, risker som står utanför SCR-beräkningen, likviditetsrisker, klimat- och hållbarhetsrisker samt stresstest och scenarier. De olika ämnesområdena bedömdes på en skala i tre steg (god, medelmåttig och svag). Bedömningskriterierna beskrivs noggrannare i anslutning till varje ämnesområde.

Den tematiska bedömningens material fungerar som underlag för eventuella framtida fortlöpande tillsynsåtgärder och inspektioner av enskilda försäkringsanstalter.

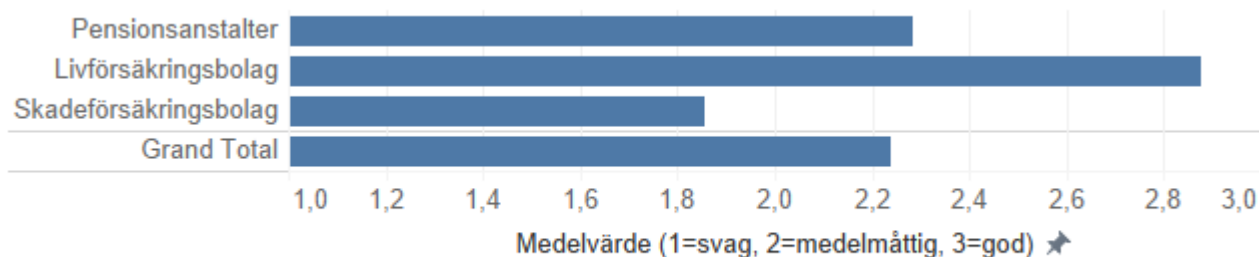
1.3 Sammanfattning

- Enligt den tematiska bedömningen var ungefär hälften av försäkringsanstaltens riskbedömningar av investeringsverksamheten av god kvalitet, en tredjedel medelmåttiga och en femtedel svaga.
- Livförsäkringsbolagen hade i genomsnitt de kvalitetsmässigt bästa riskbedömningarna och skadeförsäkringsbolagen de svagaste. I skadeförsäkringsbolagen bedömdes alla de utvärderade ämnesområdena vara sämre än genomsnittet. Alla de försäkringsanstalter som fick en svag totalbedömning var skadeförsäkringsbolag.
- På basis av resultaten per sektor hade försäkringsanstaltens storlek och riskbedömningens kvalitet ett litet positivt samband. Däremot verkade försäkringsanstaltens risktagning och riskbedömningens kvalitet inte ha något ömsesidigt samband.
- Enligt bedömningen finns de största utvecklingsbehoven vad gäller beskrivningen av investeringsstrategin på allmän nivå, den noggrannare beskrivningen av investeringsriskerna och skyddet mot ränterisker i balansräkningen. Bedömningen av klimat- och hållbarhetsriskerna bör å sin sida utvecklas framöver i takt med att regleringen inom detta delområde framskrider, men utgångsläget är i genomsnitt på den nivå som regleringen tillsviktar förutsätter.
- En del av försäkringsanstalterna bedömer även en del av sina väsentliga investeringsrisker i andra dokument (t.ex. investeringsplanen) än i risk- och solvensbedömningen. Om väsentliga risker beskrivs annanstans, ska de

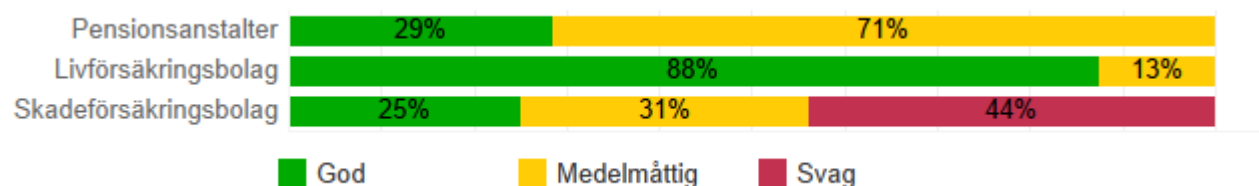
sammanställas i risk- och solvensbedömningen, eftersom helhetsbilden av försäkringsanstaltens risker i annat fall kan bli diffus, t.ex. för styrelseledamöterna³. Det är viktigt att framhäva detta, eftersom risk- och solvensbedömningen är ett viktigt verktyg för styrelsens och verkställande ledningens strategiska beslutsfattande och riskhantering.

Som helhet granskat hade livförsäkringsbolagen (figur 1 och 2) de kvalitetsmässigt bästa riskbedömningarna, vilket eventuellt kan förklaras med att deras investeringsportfölj har en högre risknivå jämfört med skadeförsäkringsbolagen samt med ansvarsskuldens struktur och mer långfristiga ansvar. Vad gäller pensionsbolagen försvåras jämförelsen av att de omfattas av en annan lagstiftning än liv- och skadeförsäkringsbolagen och att pensionsbolagen inte har förutsatts upprätta en risk- och solvensbedömningen lika länge som de andra bolagen. Skadeförsäkringsbolagens riskbedömningar uppvisade stor spridning, och därtill är en del av bolagen klart mindre än genomsnittet.

Figur 1 Totalbedömning per sektor

Figur 2 Fördelningen per sektor av totalbedömningarna

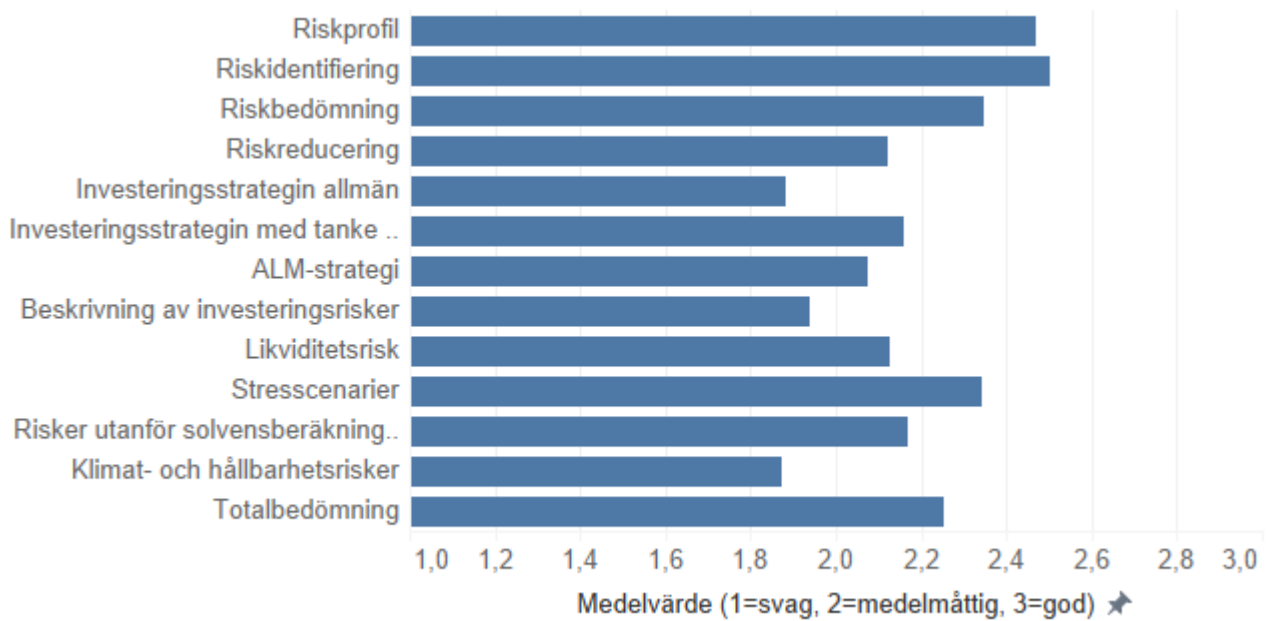

I bedömningen per delområde⁴ var riskkartläggningen (profil, riskidentifiering och -bedömning) på en god nivå i över hälften av försäkringsanstalterna, och likaså hade majoriteten av anstalterna stressscenarier av god kvalitet (figur 3 och 4). I många försäkringsanstalter var däremot både den allmänna granskningen av investeringsstrategin och granskningen per tillgångsslag på en svag nivå. Detta kan anses vara problematiskt, eftersom dokumentet även ska fungera som ett verktyg för att beskriva och styra strategin.

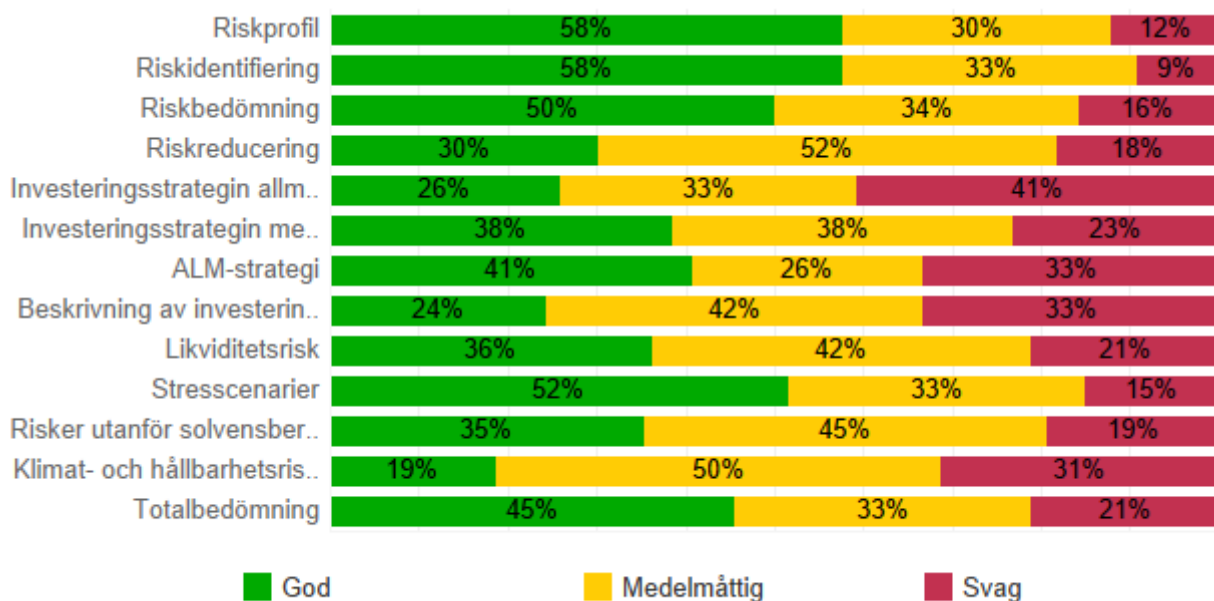
³ I lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, lagen om sjömanspensioner, lagen om pensionsstiftelser och lagen om pensionskassor konstateras att bedömningen ska ge en helhetsbild av de risker som pensionsanstalten utsätts för eller kan utsättas för i framtiden.

⁴ LokalTapiola regionbolag har behandlats som en helhet i den här tematiska bedömningen.

Figur 3 Sammanfattning av resultaten av den tematiska bedömningen

Figur 4 Fördelning av resultaten av den tematiska bedömningen

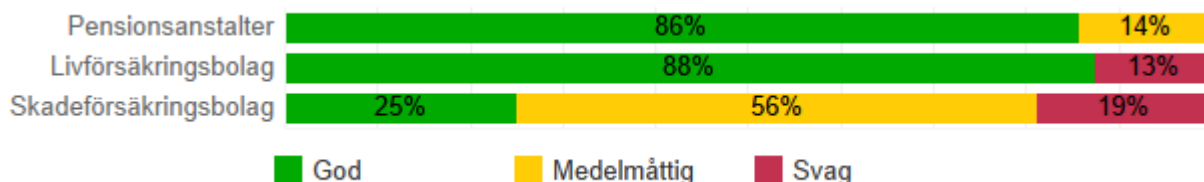
2 Iakttagelser per sektor i rapporten

2.1 Beskrivningen av riskprofilen i tillsynsobjekten med tanke på verksamhetens kontinuitet

Försäkringsanstalten ska beskriva sin riskprofil på ett tydligt och begripligt sätt med beaktande av riskerna både inom investerings- och försäkringsverksamheten samt hur de korrelerar sinsemellan. Särskild uppmärksamhet ska fästas vid verksamhetens kontinuitet samt vid att ansvarsskulden och den valda investeringsstrategin är hållbara på lång sikt.

I 55 procent av försäkringsanstalterna var beskrivningen av riskprofilen i riskbedömningen på en god nivå, i 32 procent på en medelmåttig nivå och i 13 procent på en svag nivå. I alla pensionsanstalter var beskrivningen av riskprofilen på minst medelmåttig nivå. Bland liv- och skadeförsäkringsbolagen fanns enskilda bolag som gav en svag beskrivning av sin riskprofil. I de svaga bedömningarna av hur riskprofilen beskrivits hade man nästan helt låtit bli att beskriva riskprofilen för marknadsrisker eller så hade man låtit bli att beakta en betydande riskkälla, t.ex. den kreditrisk som uppstår av företagslån.

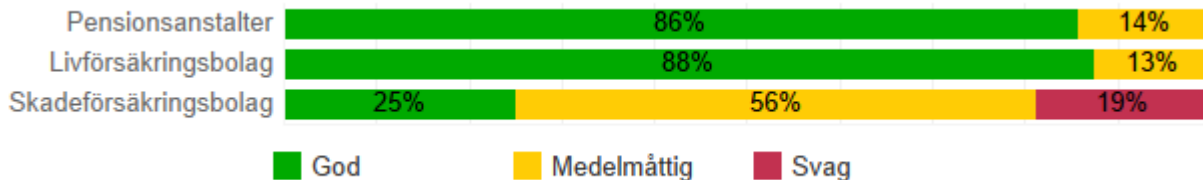
Figur 5 Fördelning vad gäller riskprofilen

2.2 Riskidentifiering

Försäkringsanstalten ska identifiera gällande och eventuella framtida väsentliga risker för verksamheten. Riskbedömningen ska inte enbart stöda sig på de variabler som använts inom solvensregleringen, utan även bedöma de faktorer som står utanför den. Bedömningen ska göras på grundval av försäkringsanstaltens egen riskprofil och särskilda egenskaper.

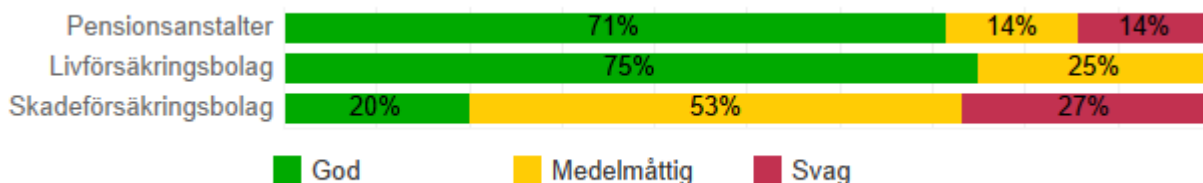
I 55 procent av försäkringsanstalterna var riskidentifieringen i riskbedömningen på en god nivå, i 35 procent på en medelmåttig nivå och i 10 procent på en svag nivå. I pensionsanstalterna och livförsäkringsbolagen var riskidentifieringen i huvudsak på en god nivå. Bland skadeförsäkringsbolagen fanns det några aktörer, hos vilka identifieringen av investeringsrisker var svag. I dessa svaga bedömningar hade investeringsriskerna listats utan en konkretisering eller så var de i övrigt bristfälliga.

Figur 6   **Fördelning vad gäller riskidentifiering**

2.3 Riskbedömning

Hur väsentliga riskerna ska bedömas täckande och de risker som investeringsverksamheten orsakar försäkringsanstalten ska kunna bedömas. Bedömningen kan grunda sig både på kvalitativa och kvantitativa metoder. Riskerna kan inte enbart konstateras vara oväsentliga utan motiverade grunder.

I 47 procent av försäkringsanstalterna var riskbedömningen på en god nivå, i 37 procent på en medelmåttig nivå och i 17 procent på en svag nivå. I majoriteten av pensionsanstalterna och livförsäkringsbolagen var riskbedömningen på en god nivå. I de anstalter som fick ett svagt betyg var riskbedömningen bristfällig. En del av försäkringsanstalterna hade upprättat kvantitativa analyser, men den verbala bedömningen var så pass svag att det var svårt att få en rättvisande bild av riskerna utgående från riskbedömningen.

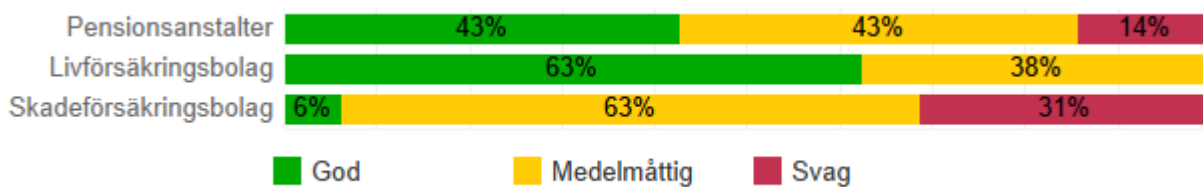
Figur 7. Fördelning vad gäller riskbedömning

2.4 Riskreducering

Försäkringsanstalten ska ha en plan med vilken den säkerställer verksamhetens kontinuitet vid ogynnsamma omständigheter. Till den del försäkringsanstalten planerar att minska risken genom att sälja investeringar, ska den bedöma inverkan av en ogynnsam investeringsmiljö på såväl likviditeten som på den aktuella investeringsklassens värde och huruvida det finns realistiska avyttringsmöjligheter. Om försäkringsanstalten använder derivat för riskreducering, ska till planen fogas en beskrivning av använda derivatinstrument samt av strategierna. Av bedömningen ska även den tid som de riskreducerande åtgärderna tar framgå. Försäkringsanstaltens solvens och den valda risknivån för investeringarna inverkar på bedömningen av behovet av riskreducerande tekniker, men denna synvinkel har inte tillämpats i denna tematiska bedömning.

I 29 procent av försäkringsanstalterna var riskreduceringen i riskbedömningen på en god nivå, i 52 procent på en medelmåttig nivå och i 19 procent på en svag nivå. I nästan en tredjedel av skadeförsäkringsbolagen var riskbedömningen på en svag nivå. I de anstalter där riskreduceringen bedömdes vara svag saknade planerna konkret information om på vilket sätt försäkringsanstalten avser att säkerställa verksamhetens kontinuitet i en ogynnsam verksamhetsmiljö.

Figur 8 Fördelning vad gäller riskreducering

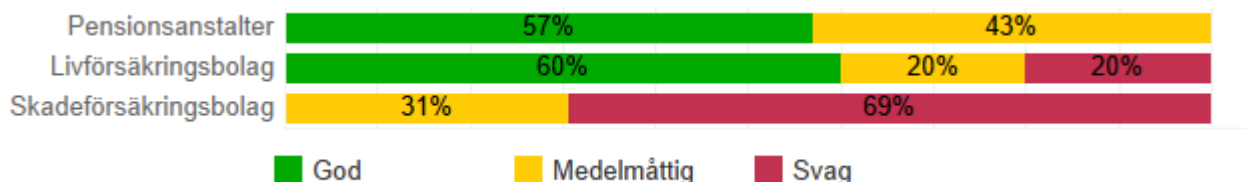

2.5 Investeringsstrategi

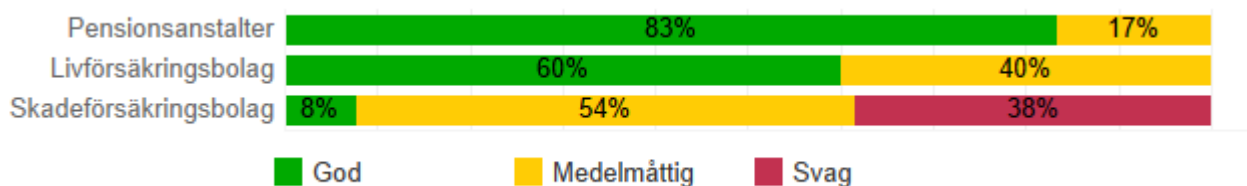
Den investeringsstrategi som försäkringsanstalten valt ska beskrivas tydligt och tillräckligt enkelt. Valet av investeringsstrategi är med tanke på försäkringsanstaltens totalrisk ett exceptionellt viktigt beslut, och således ska bakgrunden till och eventuella effekter av det beskrivas särskilt noggrant. Beskrivningen ska innehålla de avkastningsförväntningar och risker som ansluter sig till den valda investeringsstrategin både på totalnivå och med beaktande av de olika tillgångsklassernas särskilda egenskaper. Särskild uppmärksamhet ska fästas vid de faktorer som står utanför solvensberäkningen samt vid exempelvis likviditetspremiens inverkan, beloppet masskuldebrevslån som har ett svagare kreditbetyg än i genomsnitt och huruvida de direkta fastighetsinvesteringarnas eventuellt bildar en regional koncentrationsrisk.

I 28 procent av försäkringsanstalterna är beskrivningen av investeringsstrategin i riskbedömningen på en god nivå, i 32 procent på en medelmåttig nivå och i 40 procent på en svag nivå. I alla pensionsanstalter var beskrivningen av investeringsstrategin på minst medelmåttig nivå. I en betydande del av skadeförsäkringsbolagen (69 %) var beskrivningen av investeringsstrategin svag, och i fortsättningen bör det fästas betydligt mer uppmärksamhet vid denna brist. De svaga bedömningarna vad gäller investeringsstrategin innehöll några lösryckta och oklara konstateranden eller så var beskrivningen av strategin i övrigt mycket diffus. I en del av riskbedömningarna fanns det heller ingen verbal beskrivning av investeringsstrategin överhuvudtaget.

Figur 9 Fördelning vad gäller investeringsstrategin på allmän nivå

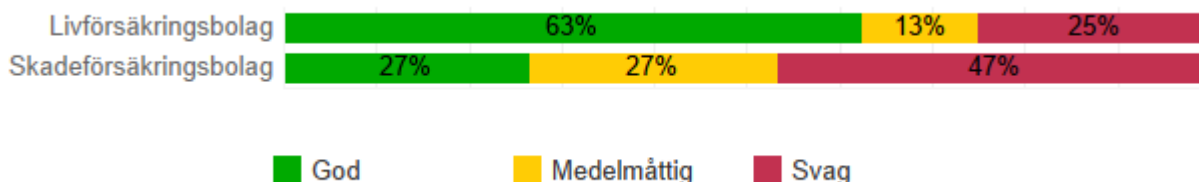
I 38 procent av försäkringsanstalterna var investeringsstrategin med tanke på kontinuiteten på en god nivå, i 42 procent på en medelmåttig nivå och i 21 procent på en svag nivå. En del av riskbedömningarna innehöll ingen verbal beskrivning av investeringsstrategin och således kunde de inte heller granskas med tanke på kontinuiteten.

Figur 10 Investeringsstrategin med tanke på kontinuiteten

2.6 ALM-strategin och risker

Liv- och skadeförsäkringsbolagen ska i riskbedömningen beskriva den strukturella inkompatibiliteten mellan tillgångar och skulder och särskilt mellan tillgångarnas och skuldernas duration (dvs. ränterisken i hela balansräkningen). Den valda räntestrategin ska även motiveras med tanke på bolagets riskprofil och kontinuitet. I pensionsanstalternas riskbedömningar bedömdes inte detta delområde på grund av ansvarsskuldens annorlunda struktur. Behandlingen av pensionsanstalternas avvikelse risker har beaktats i samband med identifieringen av investeringsriskerna.

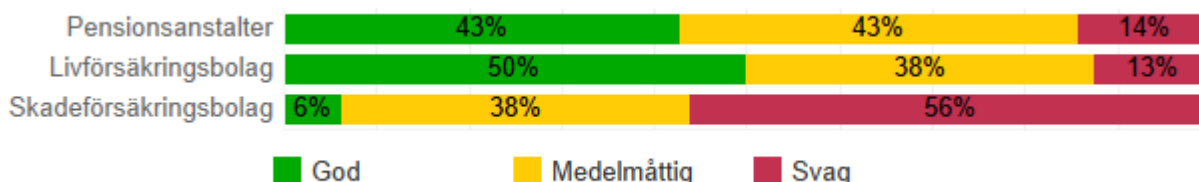
I 39 procent av försäkringsanstalterna var ALM-strategin i riskbedömningen på en god nivå, i 22 procent på en medelmåttig nivå och i 39 procent på en svag nivå. I 75 procent av livförsäkringsbolagen och 54 procent av skadeförsäkringsbolagen hade ränterisken i hela balansräkningen behandlats minst på en medelmåttig nivå. I de svaga bedömningarna avseende ALM-strategin hade ränterisken i balansräkningen och skyddet av den lämnats helt obehandlade eller så hade risken endast nämnts utan angivelse om ränterisken i ansvarsskuden skyddats eller inte.

Figur 11 ALM-strategi och risker

2.7 Noggrannare beskrivning av investeringsriskerna

Försäkringsanstalten ska i sin riskbedömning beskriva sin riskprofil och de viktigaste investeringsriskerna med tanke på den valda investeringsstrategin. Beskrivningen ska täcka såväl investeringsriskerna som helhet med beaktande av de särskilda egenskaper som gäller för försäkringsanstaltens affärsverksamhet och solvens som de särskilda riskerna i anslutning till de olika tillgångslagen. Uppmärksamhet ska även fästas vid de risker eller riskkoncentrationer som står utanför solvensberäkningen. Beskrivningen ska även vara verbal och inte enbart grunda sig på en numerisk framställning.

I 26 procent av försäkringsanstalterna var den noggrannare beskrivningen av investeringsriskerna på en god nivå, i 39 procent på en medelmåttig nivå och i 35 procent på en svag nivå. I majoriteten av livförsäkringsbolagen och pensionsanstalterna var beskrivningen av investeringsriskerna minst på medelmåttig nivå, men i över hälften av skadeförsäkringsbolagen bedömdes beskrivningen vara svag. I de svaga bedömningarna av beskrivningen av investeringsriskerna fanns det ingen noggrannare beskrivning eller så var beskrivningen tämligen bristfällig.

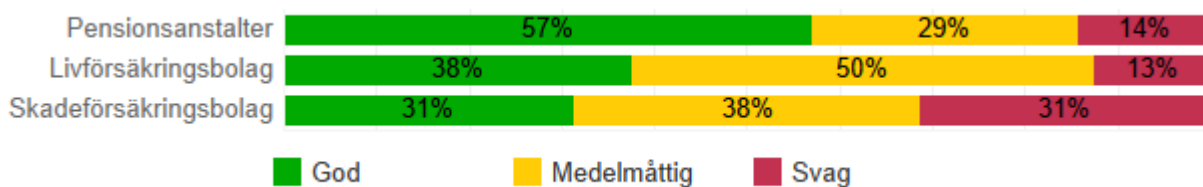
Figur 12 Fördelning vad gäller en noggrannare beskrivning av investeringsriskerna

2.8 Hantering av likviditetsrisken

I riskbedömningen ska tillsynsobjektet bedöma den likviditetsrisk som kan uppstå till exempel via ändringar i investeringstillgångarnas likviditet eller premieinkomsten. Det lönar sig att bedöma likviditetsriskens betydelse särskilt även i en ogynnsam verksamhetsmiljö, där investeringarnas likviditet och premieinkomsten försvagas samtidigt.

I 39 procent av försäkringsanstalterna behandlades likviditetsrisken i riskbedömningen på en god nivå, i 39 procent på en medelmåttig nivå och i 23 procent på en svag nivå. I cirka en tredjedel av skadeförsäkringsbolagen var behandlingen av likviditetsrisken svag. I de svaga bedömningarna av likviditetsrisken hade hanteringen av likviditetsrisken inte beaktats alls eller så hade den enbart nämnts som en av riskerna utan någon närmare beskrivning.

Figur 13 Fördelning vad gäller hantering av likviditetsrisken

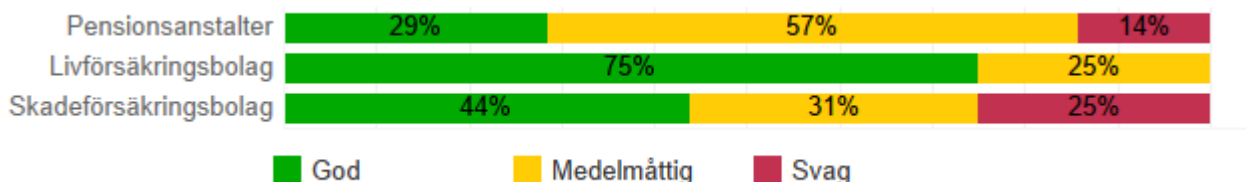

2.9 Stresstestning

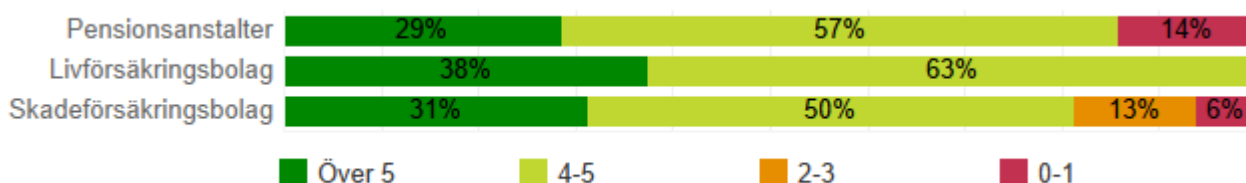
Riskerna i investeringsverksamheten ska bedömas med flera olika metoder. Stress- och scenarietestning är ett viktigt verktyg i bedömningen av potentiella risker. De använda scenarierna bör ändras över tiden i takt med att verksamhetsmiljön förändras. I stresstestningen bör särskilt de risker som tillsynsobjektet är särskilt utsatt för beaktas. Scenarierna ska vara tillräckligt seriösa och tidsmässigt sträcka sig över flera år.

Känslighetsanalyser som hänför sig såväl till en enskild riskklass som till flera riskklasser samtidigt utgör en väsentlig del av stresstestningen. Omvända stresstest kan också vara till nytta, liksom även kvantitativa analysmetoder av typ VaR-analys.

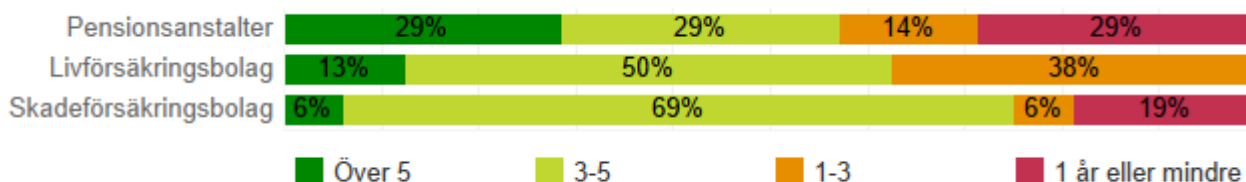
I 48 procent av försäkringsanstalterna var stresstestningen på en god nivå, i 35 procent på en medelmåttig nivå och i 16 procent på en svag nivå. I alla livförsäkringsbolagen var stresstestningen på minst medelmåttig nivå. I nästan alla försäkringsanstalter innehöll riskbedömningen minst ett stresstest. Bakom de svaga bedömningarna fanns flera orsaker; stresstestet hade inte skraddarsyttts att svara mot försäkringsanstaltens investeringsrisker, en beskrivning av använda scenarier saknades och dessutom fanns även enskilda riskbedömningar där investeringstillgångarna inte hade stresstestats alls.

Figur 14 Fördelning vad gäller stresstestning på allmän nivå

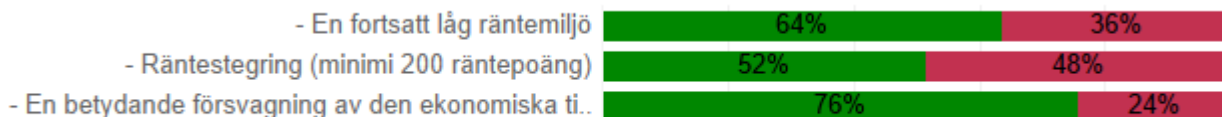
Majoriteten av försäkringsanstalterna (87 %) använde minst fyra scenarier/stresstest i riskbedömningen. Endast 6 procent av försäkringsanstalterna använde högst ett stresstest av investeringsverksamheten i sin riskbedömning, vilket kan betraktas som ett litet antal.

Figur 15 Antalet använda stresstest och scenarier

I 68 procent av försäkringsanstalterna var de längsta använda stresstestet i riskbedömningen minst tre år och i 32 procent var det längsta scenariot kortare än tre år. I 16 procent av försäkringsanstalterna stäckte sig stressscenariot över minst ett år. Stressscenarier på under tre år som används som längsta scenarier kan betraktas som korta.

Figur 16 Tillsynsobjektens längsta stressscenarier i år

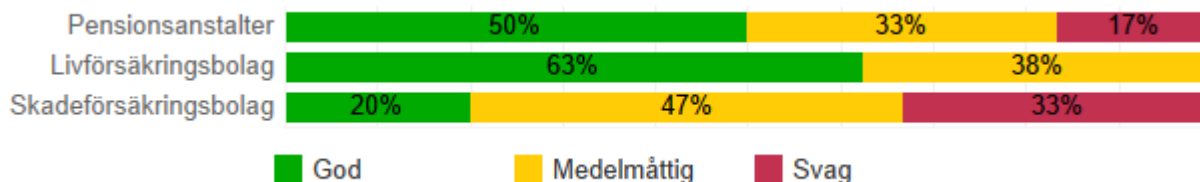
Av försäkringsanstalterna beaktar 76 procent en betydande försvagning i den ekonomiska tillväxten i sina stressscenarier. En betydande räntestegring (minst 2 procentenheter under ett år) hade däremot inte beaktats i nästan varannan försäkringsanstalt. Pensionsanstalterna (29 %) hade svagast beaktat räntestegringar i sina stressscenarier, fastän en räntestegring på kort sikt utgör en större risk i pensionsanstalter än i liv- och skadeförsäkringsbolag.

Figur 17 Följande chocker har beaktats i stressscenarierna

2.10 Risker som står utanför solvensberäkningen

Försäkringsanstalten ska bedöma riskerna i anslutning till sin investeringsverksamhet mer omfattande än endast genom solvensberäkning. Särskild uppmärksamhet ska fästas vid de risker som står utanför solvensberäkningsschemat och vid deras betydelse för försäkringsanstaltens verksamhet. Sådana risker är vissa likviditetsrisker, de motpartrisker som står utanför solvensberäkningen, geografiska och sektorspecifika koncentrationsrisker samt i synnerhet under de senaste åren även hållbarhetsriskerna. Försäkringsanstalterna exponeras i regel för 2–3 av de ovan nämnda riskerna via investeringsverksamheten.

I 39 procent av försäkringsanstalterna var riskerna av investeringsverksamheten som står utanför solvensberäkningen i riskbedömningen på en god nivå, i 39 procent på en medelmåttig nivå och i 21 procent på en svag nivå. Bland skadeförsäkringsbolagen fanns flest försäkringsanstalter (33 %), där behandlingen av investeringsrisker utanför solvensberäkningen var svag. De försäkringsanstalter som i huvudsak fick ett svagt betyg inom detta delområde hade inte behandlat investeringsrisker utanför solvensberäkningen överhuvudtaget.

Figur 16 Risker som står utanför solvensberäkningen

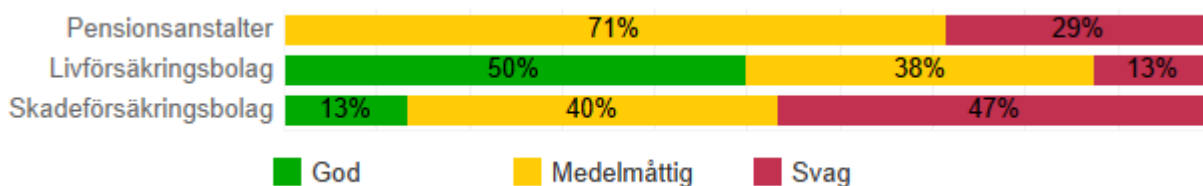
2.11 Beaktandet av klimat- och hållbarhetsrisker

Försäkringsanstalten ska bedöma hur väsentliga hållbarhetsriskerna är för den egna verksamheten, och om riskerna anses oväsentliga, ska slutledningen motiveras. Riskerna i anslutning till klimatförändringen ska även analyseras med hjälp av olika scenarier. Scenarierna kan inledningsvis vara kvalitativa, men med tiden ska försäkringsanstalten sträva efter att även bygga kvantitativa scenarier. I riskbedömningen ska även dubbel väsentlighetsanalys tillämpas, dvs.

försäkringsanstalten ska bedöma hållbarhetsriskernas inverkan på verksamheten och konsekvenserna av den egna investerings- och affärsverksamheten för hållbarheten. I den här tematiska bedömningen behandlas riskbedömningar som i huvudsak upprättats innan de viktigaste lagstiftningsändringarna om hållbarhetsrisker trädde i kraft.

I 20 procent av försäkringsanstalterna var bedömningen av klimat- och hållbarhetsrisker i riskbedömningen på en god nivå, i 47 procent på en medelmåttig nivå och i 33 procent på en svag nivå. En del av de försäkringsanstalter som fick ett gott betyg hade inkluderat klimatscenarier och koldioxidintensitetsberäkningar i riskbedömningen, fastän sådana ännu inte förutsatts. Livförsäkringsbolagen hade i genomsnitt bäst beaktat klimat- och hållbarhetsriskerna. Vad gäller klimat- och hållbarhetsrisker innehöll de bedömningar som fick ett svagt betyg antingen inga bedömningar av klimat- och hållbarhetsriskerna överhuvudtaget eller så hade klimat- och hållbarhetsriskerna nämnts i korthet utan en ordentlig analys.

Figur 17 Fördelning vad gäller beaktandet av klimat- och hållbarhetsrisker

3 Att beakta i tillsynen

Riskbedömningen ska fungera som ett viktigt verktyg för styrningen av försäkringsanstaltens verksamhet och strategiska planering, och på så sätt är den ett väsentligt verktyg för styrelsen. Särskild uppmärksamhet ska således fästas vid att riskbedömningen är begriplig och tydlig, så att högsta ledningen och styrelsen på bästa sätt kan göra de väsentliga val som gäller risknivån. Viktigt är också att riskbedömningen faktiskt skraddarsyttts för försäkringsanstaltens egen riskprofil, och utifrån resultaten av den tematiska bedömningen finns det ännu saker som behöver förbättras uttryckligen inom detta delområde.

Regleringen gör det inte möjligt för tillsynsmyndigheten att ingripa i riskbedömningens detaljerade innehåll, men tillsynsmyndigheten kan kommunicera om de viktiga kriterier som den anser väsentliga för riskbedömningen inom sektorn. Tillsynsmyndigheten förutsätter att det görs förbättringar i riskbedömningen, såvida det observeras brister i ett enskilt tillsynsobjekts bedömning av de väsentliga riskerna. Principen bygger på regleringen och inverkar således på de eventuella tillsynsåtgärderna. Å andra sidan möjliggör försiktighetsprincipen och andra krav som ställs på riskhanteringen en miniminivå för den dokumentation som kan krävas, men miniminivån behöver inte nödvändigtvis upp-

fyllas uttryckligen via riskbedömningen. Tillsynsmyndigheten kan emellertid genom sin egen kommunikation styra försäkringsanstalterna i en mer enhetlig och med tanke på riskerna optimal riktning utan att för den skull ingripa i försäkringsanstalternas oavhängighet då det gäller upprättandet av riskbedömningar.